

U IME NARODA

APELACIONI SUD CRNE GORE, kao drugostepeni krivični, u vijeću sastavljenom od sudije Mijušković Radmile, kao predsjednika vijeća i sudija Smolović Zorana i Međedović Milića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje namještenika suda Vrhovski Ljiljane, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog KRYEZIU SAMIA, zbog kriv. djela - davanje mita iz čl.424 st.1 Krivičnog zakonika (Kz), rješavajući po žalbi branioca optuženog izjavljenoj na presudu Višeg suda u Podgorici Ks.br.38/09 od 07.12.2009. godine u sjednici vijeća održanoj dana 17.06.2010. godine, kojoj je prisustvovao branilac optuženog - adv. Murić Velija, istog dana donio je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE žalba branioca optuženog Kryeziu Samia i presuda Višeg suda u Podgorici Ks.br.38/09 od 07.12.2009. godine, PREINAČAVA samo u dijelu odluke o kazni, na način što se optuženi Kryeziu Sami, za krivično djelo - davanje mita iz čl.424 st.1 Kz, primjenom odredbi čl.32, 36, 42, 45 i 46 i čl.51 Kz, O S U Ā U J E na kaznu zatvora u trajanju od 30 (trideset) dana, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 17.06.2009. godine do 06.07.2009. godine.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

O b r a z l o Ź o n j e

Presudom Višeg suda u Podgorici Ks.br.38/09 od 07.12.2009. godine Kryeziu Sami oglasen je krivim zbog kriv. djela - davanje mita iz čl.424 st.1 Kz, koje je činjenično opisano izrekom te presude i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca, u koju kaznu mu je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru počev od 17.06.2009. godine do 06.07.2009. godine. Istom presudom optuženi je obavezan da plati troškove krivičnog postupka i izrečena mu je mjera bezbjednosti - trajno oduzimanje novčanice od 10 eura, kao predmet upotrebljen za izvršenje krivičnog djela.

Protiv te presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog, koji žalbom presudu napada zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrdjenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakonika, s konačnim predlogom da se napadnuta presuda preinači na način što bi se optuženi oslobodio od optužbe, ili pak ista ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odluku.

Po razmatranju pobijane presude, žalbe i svih spisa predmeta, kao i izjašnjenja branioca optuženog na sjednici, pazeći po službenoj dužnosti na odredbe čl.388 Zakonika o krivičnom postupku (Zkp), Apelacioni sud je našao:

- žalba nije osnovana.

U postupku donošenja pobijane presude, kao ni u samoj presudi, nijesu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka, na čije postojanje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, niti pak povreda na koju se ukazuje žalbom, jer je izreka pobijane presude razumljiva i saglasna sazlozima iste.

Na osnovu izvedenih dokaza i nakon njihove pravilne ocjene, kao i pravilne ocjene odbrane optuženog, prvostepeni sud je nesumnjivo utvrdio da je optuženi Kryeziu Sami dana 17.06.2009. godine, na putu Bar-Ulcinj, službenom licu - policajcu Uprave policije - Područne jedinice Bar Lončar Zoranu, dao poklon - novac, da u okviru svog službenog ovlašćenja ne izvrši službenu radnju koju bi morao izvršiti, na način što je, nakon što je zaustavljen zbog počinjenog saobraćajnog prekršaja, dao mu na poklon jednu novčanicu od 10 eura kako ne bi sačinio zapisnik o izvršenoj kontroli i podnio prijavu protiv istog, i uputio mu riječi "nema potrebe da se vučem po sudovima, završit ćemo to ovdje" i istom, dok je sjedio u vozilu, kroz otvorena vrata bacio u krilo navedenu novčanicu.

Ovakvo činjenično ustanovljenje prvostepeng suda temelji se na osnovu iskaza svjedoka Lončar Zorana, Đurđić Jovana, te zapisnika od 17.06.2009. godine o izvršenoj kontroli učesnika u saobraćaju, potvrde Uprave policije od 17.06.2009. godine, te uvidom u novčanicu od 10 eura, kao i drugih, pisanih, pročitanih dokaza, kojim dokazima je prvostepeni sud opravdano poklonio vjeru, jer nema razloga koji bi dovodili u sumnju njihovu vjerodostojnost.

Prvostepeni sud s razlogom nije prihvatio odbranu optuženog da nije imao namjeru nikog da podmiti, jer sa novčanicom od 10 eura imao je namjeru da plati novčanu kaznu na licu mjesta, pravilno nalazeći da je takva odbrana optuženog opovrgnuta izvedenim dokazima, prije svega iskazima svjedoka Lončar Zorana i Đurđić Jovana, jer ne postoji ni jedna objektivna činjenica ili okolnost koja bi ukazivala da su ovi svjedoci imali razloga da optuženog neosnovano terete za nešto što ovaj nije učinio, a ni sam optuženi nije ukazao na postojanje bilo kojih okolnosti zbog kojih bi ga ovi svjedoci teretili, o čemu je sud u pobijanoj presudi dao dovoljne i uvjerljive razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud, pa su stoga i žalbeni navodi branioca optuženog u tom pravcu neosnovani.

Na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primijenio Krivični zakonik kada je radnju optuženog, bliže opisanu u izreci prvostepene presude, pravno kvalifikovao kao krivično djelo - davanje mita iz čl.424 st 1 Kz, tako da nije osnovan ni žalbeni navod da je pobijanom presudom povrijeđen Krivični zakonik na štetu optuženog.

Pošto je žalba izjavljena zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja a u korist optuženog, to je drugostepeni sud ispitao i odluku o kazni pa je našao da prvostepeni sud u dovoljnoj mjeri nije dao značaj utvrđenim okolnostima koje je cijenio prilikom odmjeravanja kazne. I po nalaženju ovog suda, prvostepeni sud je prilikom odmjeravanja kazne pravilno našao da na strani optuženog stoje samo olakšavajuće okolnosti, radi čega je ovaj sud našao i da bi se kaznom zatvora u trajanju od 30 dana u svemu ostvarila svrha kažnjavanja, radi čega je i preinačio navedenu presudu i odlučio